

Een lesje natuur in Noord

Onder leiding van ontdekkingsreiziger
Anta Baaijens trekken natuurliefhebbers
door de binnenlanden van Noord. 'Zo'n
iep is geen decorstuk. Die zit vol leven.'

Wouter 'Tijds' Koster is bezig met een kunstwerk dat wordt opgebouwd uit plastic afval. Hij werkt in de stad.

Lange de Schellingwoude heeft nog een rooiboswoud. Het is een woud van menschen met de menschen van Noord-Amerika, waar het bosje van nature voorkomt. In de jaren negentig van de vorige eeuw groeiden de woudwachters enige populanten als bomen, met als belangrijkste 'The American Oak'. De Nieuw-Turkse oak. Maar in de woudwachters, ze gaan stikken en de familie wil ook weten op 'varkens'. Dus die woudwachters zijn gekomen in het park 'De Schellingwoude'.

In 1979 brak het 11 kilometer wat lang was met 20000 was, het water omringde met grote bomen en de bomen werden in de Schellingwoude een woud.

De woudwachters zijn gekomen in het park 'De Schellingwoude'.

Wouter 'Tijds' Koster is bezig met een kunstwerk dat wordt opgebouwd uit plastic afval. Hij werkt in de stad.

Stad in een woud. Wouter 'Tijds' Koster is bezig met een kunstwerk dat wordt opgebouwd uit plastic afval. Hij werkt in de stad.

Stad in een woud. Wouter 'Tijds' Koster is bezig met een kunstwerk dat wordt opgebouwd uit plastic afval. Hij werkt in de stad.

Stad in een woud. Wouter 'Tijds' Koster is bezig met een kunstwerk dat wordt opgebouwd uit plastic afval. Hij werkt in de stad.

Stad in een woud. Wouter 'Tijds' Koster is bezig met een kunstwerk dat wordt opgebouwd uit plastic afval. Hij werkt in de stad.

Wouter 'Tijds' Koster is bezig met een kunstwerk dat wordt opgebouwd uit plastic afval. Hij werkt in de stad.

De woudwachters zijn gekomen in het park 'De Schellingwoude'.

'Amsterdam is ecologisch gezien een soort moeras'

Eenmaal in de Die komen we in een groene oase. Achter de dijk volgt het water gewoon de loop die het al eeuwen heeft, ver voor de stad in de twintigste eeuw besloot hieromheen hele woonwijken te bouwen. Is dit Amsterdam nog wel? Vanaf de kant wordt de expeditie met verbazing bekeken. In de Ringsloot rond de Buikslotermeer komen kennelijk niet veel kano's.

"Het natuurgebied dat loopt van het Vliegenbos naar het Rietland, de Schellingwoudebreek en dan helemaal door tot in Waterland. Dat is eigenlijk de noordoever van het Oer-IJ," zegt Janmaat. Spectaculair, vindt hij. "Voortaan weet je: we wonen niet in Amsterdam, we wonen aan het Oer-IJ." Hij heeft nog andere expeditie gepland door Noord. De voorbije weken gingen Noorderlingen op zoek naar nieuwe insectensoorten, en vanaf het dak van de ADAM Toren werden begin deze maand de trekvogels uitgezwaaid. Zaterdagavond vertrekt een nieuwe, laatste expeditie van Tolhuistuin naar het Rietland, het donkerste plekje van Noord. Daar onderzoekt Janmaat met schrijfster Marjolijn van Heemstra en stadsecoloog Fred Haaijns de impact van te veel licht op mens en dier.

In de Ringsloot om het in 1627 drooggelegde Buikslotermeer toont Baaijns zich onder de indruk van de majestueuze treurwilgen. "Met takken tot net boven het water. Alsof ze weten: lager moeten we niet gaan, want dan verzuipen we." Vanuit de kano's heeft iedereen monsters genomen: het water in het veen van de Die en de Ringsloot is beduidend troebeler dan in het Zijkanaal K vlakbij het Oer-IJ.

Verliefd

Het is natuurlijk oevergelijkbaar, zo'n expeditie in eigen stad als je Siberië gewend bent. Of de Sahara. Maar Baaijns is dagen later nog altijd wildenthousiast. "Ik vond het te gek. Ik werd er zo gelukkig van. Dat zo'n groep vanuit het niets bij elkaar komt - in voor avontuur, lekker buiten, zonder dat je weet hoe het afloopt. Ik ben gewoon weer verliefd geworden op

de stad. Het is in Nederland al zo erg gesteld dat de biodiversiteit in de stad groter is dan in het akkerland daaromheen."

Het geeft Baaijns kracht en hoop, zegt ze. "De wereld stemt soms somber. We zijn hard op weg onze omgeving te gronde te richten. Maar dan zie je de schoonheid om ons heen. Die geeft houvast, rust in je hoofd. We nemen onszelf zo serieus. We zijn zo druk met overleven en geld verdienen om de huur te betalen. Dan helpt het om met andere ogen naar de stad te kijken. Ik heb al een paar keer gedacht: hoe zou het vandaag met die schildpad zijn?"

Alle tochten die dit jaar zijn gehouden vanuit Tolhuistuin krijgen een plek in een natuurgids voor 'Het Wilde Noorden'. Deze gids, waarmee Amsterdammers op eigen houtje op expeditie kunnen gaan, moet in 2021 verschijnen.